

Meggy

van Oudenhoven

Column

• Gastvrij?

Het is een zomers voorjaar en heeft u ze ook al gezien? De toeristen, die ons eiland hebben gezocht om vakantie te vieren of om zomaar even wat uit te waaien voor een paar dagen? Bij elkaar 'gegoogeld' op de vakantieeiling via internet of omdat ze gewoon elk jaar naar dezelfde plek willen komen. Volle parkeerterreinen en mensen lopend op het midden van de straten zijn weer de eerste signalen. Op Walcheren noemt men deze lieden badgasten. Hier geloof ik, toeristen. De gewoontes van de eilanders zelf moeten altijd eventjes worden aangepast als het weer zover is. Je kunt dan maar beter voor tien uur 's morgens naar de winkel gaan of naar de markt en dat vooral niet op de fiets gaan doen, want dat is levensgevaarlijk op drukke plekken. Toeristen die midden op de weg lopen hebben namelijk een zogenaamd tunnelbewustzijn. Dat wil zeggen; ze zien en horen niets en als je belt kijken ze verstoord op zonder ook maar een centimeter te wijken. Gevaarlijke gasten zijn het, die badgasten, ehh... toeristen bedoel ik. Uit alle straten komen ook dan vaker logerende hondenliefhebbers tevoorschijn met meer poep op de stoep dan anders, om in te trappen. En ze hebben altijd iets te eten in hun handen, bolussen, ijs patat...

Kennelijk veroorzaakt zeewind een stevige trek.

Ach, gastvrijheid zou een schone zaak kunnen zijn als iedereen de spelregels zou weten. Vroeger (ja ik weet het) leerde je nog op school wat gastvrijheid zoal inhield. Ik wel althans. Dat hoorde bij het vak etiquette - een bekakt woord voor spelregels in de omgang met elkaar - een woord wat je nog nauwelijks hoort vandaag de dag. Het is tegenwoordig ook somber gesteld met die etiquette, omdat gastvrijheid kennelijk iets is wat afgedwongen zou kunnen worden. Een van de grote vergissingen van de laatste decennia.

Weet u, gastvrijheid is een zaak van wederzijdse betrokkenheid op elkaar. Ook is gastheer/gastvrouw-schap een kunst op zich. Ga maar eens een strandwandeling maken en iets drinken in een van de vele strandtenten hier aan de kust. In negen van de tien keren is je glas binnen tien minuten verdwenen met de vraag of je nog wat zou willen drinken. Ik vertrek dan meestal direct, dat kan ik u wel vertellen. Ik maak namelijk zelf wel uit wat mijn tempo is van drankjes bestellen als ik even ontspannen op een terrasje zit of iets dergelijks. Ook is mij opgevallen dat toeristen er steeds minder tevreden uitzien. Waarom eigenlijk, vraag ik mezelf af. Het eiland is toch prachtig en het weer regelmatig ook wel aardig? De zee met haar stranden ligt elk jaar opnieuw geduldig te wachten om mensen haar schoonheid en ruimte aan te bieden. Je kunt hier tot diep in de nacht de kroegen in(...) en winkelen kun je hier ook. Misschien worden ze wel wat humeurig van alle panden die overal leeg staan met borden Te Huur of Te Koop erop, omdat het hen mogelijk herinnert aan eigen financi-

ele malaise. Of is er soms een chronisch gebrek aan echt leuke winkels hier op dit eiland? Hema, Kruidvat en Marskramer zijn immers in heel Nederland te vinden, toch? Of moeten ze misschien overal teveel parkeergeld betalen? Of vallen de midzomermarkten hen tegen omdat deze overal hetzelfde zijn jaar in jaar uit? Zouden wijzelf met z'n allen wellicht niet vriendelijk genoeg zijn naar al die gasten? Ik weet het niet. Mij kan; "Ja, zeg het maar" of "hallo", uitgesproken met een verveeld gezicht, ook enorm afschrikken als ik al een poosje in de rij heb moeten staan wachten voor mijn bestelling. Zoals ik al zei; gastvrijheid is een zaak van wederzijdseheid en gelukkig kunnen we met z'n allen nog heel lang oefenen. Ja toch?•

Volgende week:
Diewuكة Parlevliet